

Lidé odvedle

PŘEDSTAVUJEME VAŠE SOUSEDY. Náš projekt nazvaný Lidé odvedle vám pravidelně každý týden přináší příběh člověka z **Rychnovska**. Jsou to lidé z vašeho okolí. Najdete mezi

nimi své sousedy, známé anebo lidi, které třeba denně potkáváte a vlastně o nich nic nevíte. My vás s nimi seznámíme. Každý týden na tomto místě.

Probudila k životu mokerské víly. A nejen je

Že víly nejsou? Z tohoto omylu vás vyvede Dagmar Honsnejmanová. Nejen vilám, ale i dalším pohádkovým bytostem z Mokrého a okolí vdechla život ve svých pohádkových příbězích. Je však také autorkou Mokerského receptáře a spoluautorkou knih o historii Mokrého.

Dagmar Honsnejmanová je nejen publicistkou, je ženou mnoha profesí a zálib. Pracuje v obci Mokré, kde vede úřední agendu a účetnictví obecního úřadu, zároveň je místostarostkou, kronikářkou, knihovnicí, šéfredaktorkou místního zpravodaje a webmasterem stránek obce, kroniky a knihovny. Kromě toho se stará o zdejší kulturní program.

Pyšní se řadou titulů, ať už za webové stránky, Knihovnu roku, a mimo jiné je také Knihovnicí roku a Ženou regionu Královéhradeckého kraje.

K jejím zálibám patří psaní a vyrábění keramiky. Asi nejsrdčejší záležitostí se však pro ni stalo fotografování. Nejraději prý zachycuje proměny přírody v Mokřem a jeho okolí. Je pravou mokerskou patriotkou. Žije zde už od roku 1984 a od roku 1997 vede mokerskou

knihovnu, kdy obnovila její činnost, musela být nově zařízena a vybavena knihami. A na nedostatek čtenářů si nestěžuje, chodí sem lidé i z okolí, nejen z Mokrého.

„Kdysi tu byla, ale v normalizačních letech knihovnu, která tu fungovala už od roku 1889, zlikvidovali. Založil ji pan Emil Musil Daňkovský, působil tady jako řídicí učitel, byl velice vzdělaný a jazykově nadaný. Překládal Karla Maye

a jeho překlady se vydávají dodnes,“ připomíná knihovnice slavnou osobnost.

KDE SE VZALY BLUDIČKY

V knihovně začaly vznikat mokerské pohádkové příběhy.

„Takovým zlomem byl rok 2004, když jsme začali pořádat pro děti soutěže v malování. Podle kroniky tady kdysi byly bludičky, byly tu bažiny a v důsledku toho, že se tady odvodňovaly pozemky, zmizely. Po revoluci se pozemky vracely do soukromých rukou a z některých zase začaly vznikat močály zarostlé rákosím. Tak mě napadlo, že když se bažiny vrátily, mohly se vrátit i bludičky. Jedním z prvních úkolů pro děti i dospělé tedy bylo najít bludičky a namalovat je,“ vysvětluje Dagmar Honsnejmanová.

K obrázkům časem hledači těchto bytostí přidali i příběhy

a nakonec se zrodil katalog mokerských bludiček. Díky bludičkám, které ji byly inspirací, Dagmar Honsnejmanová napsala pohádky z Mokrého a okolí.

Když se před několika lety, po rekonstrukci budovy obecního úřadu, prostory knihovny rozšířily, otevřela zde Čajovnu u bludičky, kde připravuje výstavy, setkání nejen seniorů a kam zve zajímavé osobnosti. Čajovna díky své činnosti dokonce získala třetí místo v celostátní soutěži Senior roku – kategorie Nejlepší klub.

Foto: Deník/Jana Kotalová

(kja)

O kom byste si rádi přečetli? Pošlete nám svůj tip na e-mail:

michaela.horynova@denik.cz

